

Forfatter: Grundtvig, N. F. S.

Titel: Naboths Viingaard grændsed tæt

Citation: Grundtvig, N. F. S.: "Naboths Viingaard grændsed tæt", i Grundtvig, N. F. S.: *Sang-Værk til den danske Kirkeskole*. - 1946, 1944-1964, s. 169. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-grundtvig12val-shoot-workid81092/facsimile.pdf> (tilgået 27. juli 2024)

Anvendt udgave: Sang-Værk til den danske Kirkeskole. - 1946

Ophavsret: Udgiver har den fulde ophavsret.

Dog kan værket gengives i det omfang som det følger af ophavsretsretlige undtagelser om citat, kopiering til privat brug mv. Desuden kan der ske kopiering til undervisningsbrug mv. i det omfang som det følger af aftaler indgået med Copydan og tilsvarende institutioner.

Nogle af værkerne i Arkiv for Dansk Litteratur er dog helt fri af ophavsret (public domain), og så kan du bruge værket frit.

Du kan finde hvilke værker fra Arkiv for Dansk Litteratur som er frie i [denne liste](#). Har du spørgsmål til benyttelsen af et værk, kan du kontakte udgiver: [Det Danske Sprog- og Litteraturselskab](#)

Velsignelsen er daglig ny,
Som Straaler gaae fra Sole!

No. 52.
Naboths Viingard.

Egen Melodi af C. Barnekow.

- 1 *Naboths Viingard* grændsed træ
Op til Kongens Have,
Var en lille frugtbar Plet
Mellem Fædres Grave,
Der han i sit Ansigts Sved,
Lykkelig ved Nøisomhed,
Aad sit Brød med Ære.
- 2 Nu han gammel var og graa,
Guld han agted ringe,
Turde paa sin Ret dog staae,
Lod sig nødig tvinge,
Kun forgjæves Kongen bød
Guld ham for hans Drue rød
Og hans Fædres Grave!
- 3 Syg af ond Begjærighed
Efter Blomster-Støvet,
Kongen sank paa Leiet ned,
Bitterlig bedrøvet
Over Naboths Odels-Ret,
Over Savnet af den Plet
Til en Kiøkken-Have.
- 4 Det var Dronning *Jesabel*,
Dristig til det Onde;
Hun, som trodsed Ret og Skjel
Til hun gik i Hunde,

Hun for Sengen gik at staae,
Hvor med Sorgen *Akab* laae
Uden Mad og Drikke.

5 Du er mig en herlig Drot,
Listig sagde Skarnet,
For en trodsig Undersaat
Græder du som Barnet!
Skam dig dog, staa op og spiis,
Naboths Viingard til den Priis
Sælger dig din Dronning!

6 Endt blev Naboth da til Gæst
Alt som Offer-Lammet,
Kjøbte Munde ved den Fest
Vidned uforskammet:
Naboth synes gild og gjæv,
Er dog kun en gammel Ræv,
Majestæts-Forbryder!

7 Stenet blev den Mand saa from,
Misted Liv for Hytte,
Kongen brat med Glæde kom,
Synede sit Bytte,
Mødte paa den dyre Jord
Som et Lyn dog Herrens Ord,
Sank i Sæk og Aske!

8 Ja, *Elias* for ham stod
Med Guds Ord fuldrene:
Der, hvor Hunde Naboths Blod
Slikket har af Stene,
Der de slikke skal og dit,
Stammen din, jeg siger frit,
Rykkes op med Rode!

9 Saa Uskyldighed paa Jord
Tit endnu maa bløde,
Dyrt, det vidner dog Guds Ord,
Falskheden skal bøde;
Sandhed lever op paany,
Falskhed synker som et Bly
Evig i Afgrunden!

No. 53.
Nebukadnesars Drøm.
(Daniel 2.)

Egen Melodi af L. M. Lindeman.

- 1 »Jeg drømte en Drøm, som blev borte igjen,
Den, Viismænd! I hurtig mig bringe!
Hvis ikke, saasandt jeg bær Sværdet ved Lænd,
Skal flux Eders Hoveder springe:«
Saa raabde i *Babel* den stolte Tyran,
Hans ypperste Konst var hvad Bødlerne kan,
Saa tænke Tyranner tilhobe!
- 2 *Chaldæernes Vise fra Babel til Rom*
Man hørde al Verden berømme,
I Stjerner de læste hver Dødeligs Dom,
I Bøger Udtydning paa Drømme;
Men Konger at melde, hvad sidst de har glemmt,
Det, sagde Chaldæer, det mægte bestemt
Kun Guder, som Kjød ikke kjender.
- 3 Da var der i *Babel* en Tjener af Gud,
Den Gud, som end Kjød ikke kjender,
Paa *Nebukadnesars* tyranniske Bud
Han og faldt i Bøddelens Hænder,
For han var oplært i Chaldæernes Konst,
Tyrannen det voldte, men altid omsonst
Uskyldig man er hos Tyranner!